

פרוטוקול מס' 40/ג

מישיבת ועדת-הכנסת ביום שלישי, י"ג
בתמוז תשי"ד (13.7.1954) בשעה 9.00

חברי-הוועדה:

נ ר כ ח ד:

- ד. בר-רב-האי - היו"ר
- י. אורי "
- ב. מידלסון
- ע. איכילוב
- ט. ארם
- א. ברמן
- ש. גרידי
- מ. וילנר
- סאלח חסן ח"כ נ"פס
- ק. כהנא
- ע. מימון
- ט. בודוק
- א. רזיאל-נאור
- א. סטופ
- ד. צברי
- ב. קמין

מזמנים:

- מ. אונא - יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט (לסעיף א')
- ח. רובין - (לסעיף ג')
- מ. רוזטי - מזכיר הכנסת.
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת.

ח ס ר נ:

- סיף אדין אלזועבי
- ש. אפנדיה
- ש. בבה
- י. הררי
- ש. לורנץ
- ד. פלדמן
- י. רפאל

סדר-היום:

- א. שאלת נושא חדש שנתעוררה בוועדת החוק בשעת הדיון בחוק לתיקון דיני עונשין (דרכי ענישה)
- ב. בעיית חוקיות הדישום לבה"ס של המסיון - העברה לוועדה
- ג. בקשת ח"כ רובין להעמיד בס"ה של הוועדה דיון בתשובתו של שר האוצר לשאילתה שלו
- ד. הודעה על כיטול ישיבת מליאת הכנסת ביום י"ג בתמוז תשי"ד
- ה. עדעודה של סיעת מק"י על פיסול שאילתה אחת

2 עמ'
2 - 3 "
4 - 8 "
8 "
9 "

א. שאלת נושא ודרכי שנתעוררה בוועדת החוקה חוק ומשפט בשעת הדיון בחוק לתיקון דיני עונשין (דרכי ענישה):

היו"ר ד. בר-רב-האי: בשעת הדיון בוועדת החוקה בחוק לתיקון דיני עונשין (דרכי ענישה) נתעוררה שם שאלה של נושא חדש. יו"ר הוועדה, מ. אונא, יביא בפנינו את הבעיה.

מ. אונא - יו"ר ועדת החוקה: בחוק זה שאנו דנים בו יש כמה סעיפים הדנים בשאלת הקנסות. הוועדה הציעה לקבוע סכום מקסימאלי, אך יחד עם זה לקשור את הגג עם מה שהיה כתוב בחוק הקיים, כגון: שאפשר יהיה להטיל קנס שהוא פי-חמש מן הקנס בחוק הקיים, אך לא יותר מ-5000 ל"י, וכאשר החוק נקבע עוד לפני קום המדינה, אפשר להגדיל את המס פי-15, אך גם כן לא יותר מ-5000 ל"י.

בהצעת החוק לא נקבע גג לקנסות, והשופט יכול היה להטיל איזה סכום שהיה נראה לו. הוועדה טענה שזה לא ייתכן, ובמיוחד לגבי חברות גדולות, שכאשר המדובר הוא בקנס של 5000 ל"י הרי אין זה כל קנס לגביהן. על-כן הוצע שבמקרים מסוימים כאלה אפשר לעלות על המקסימום או להשאיר את הענין לגמרי להכרעת השופט. באו חברים וטענו שזה נושא חדש, משום שהחוק דן בדרכי ענישה, ואין להכליל בתוכו ענין שנוגע לחלק מן הציבור, לחברות. הוועדה נאלצה להפסיק את דיוניה, ולהביא את הענין להכרעה בוועדת-הכנסת.

בהזדמנות זו, ברצוני להזכיר לחברי הוועדה, כי ועדת-החוקה הציעה פעם שוועדת-הכנסת תדון באופן עקרוני בשאלה אם יש צורך בכל מקרה ומקרה להביא שאלה של נושא חדש לוועדת-הכנסת, או אם ועדת-החוקה יכולה בעצמה להכריע בשאלה כזאת.

היו"ר ד. בר-רב-האי: חבר-הכנסת בגין הוא שעורר שאלה זו, הזמנתו לבוא היום לישיבה, אך הוא לא הופיע. נצטרך לדחות את הדיון והחלטתה בערעור זה לישיבה הבאה.

ס ב נ ת

מאחר שהערער, חבר-הכנסת בגין, לא הופיע לישיבה - נדחו הדיון והחלטתה בערעור לישיבה הבאה.

ב. בעיית חוקיות הרישום לבתי-המשפט של המסיון - העברה לוועדה מתאימה:

היו"ר ד. בר-רב-האי: בשבוע שעבר דחינו את ההחלטה בשאלה זו להיום.

מ. אירלסון: אינני יודעת אם ועדת-החנינוך תוכל להציע פתרון ראדיקאלי, אך היא הוועדה המטפלת בכל עניני החינוך, ועל-כן יש להעביר גם ענין זה לברור על-ידה.

ע. איכילוב: אני מציע שוב לדחות את ההחלטה לישיבה הבאה.

היו"ר ד. בר-רב-האי: הכנסת קיבלה החלטה בענין זה, והיא שרירה וקיימת. אין איש יכול לשנותה, אם כי אין היא ניתנת לביצוע, מכיון ששאלת חוקיותו של חוק נתונה בידי-המשפט. כרגע אנו מחפשים כתובת כדי להעביר את הענין לשם. ייתכן שחבר-הכנסת איכילוב מקווה שבשבוע הבא תמצא כתובת מתאימה יותר. אני יכול להצטרף להצעת חברת-הכנסת אירלסון.

ע. איכילוב:

אם נעביר את הענין לוועדת-החינוך תהיה לנו הזכות, כעבור כמה שבועות, לדרוש ממנו מסקנות. לא נראה לי כי הענין בשל דיו כד להסיק ממנו מסקנות, ועל כן, כל עוד איננו מעבירים אותו - גם אין זכות לדרוש מסקנות.

י. אורי:

אם השנין "יוסחב", אינני רוצה שהדבר הזה ייעשה בוועדת-הכנסת.

א. ברמן:

אני נגד "סחבת", ואני גם מתנגד להעברתו של ענין זה לוועדת-החינוך. הוועדה המתאימה ביותר היא ועדת החוקה, חוק ומשפט. ועדת-החינוך כבר ישבה על מדוכה זו.

ק. כהנא:

אין ענין זה נוגע לוועדת החוקה כלל ועיקר. ועדת-החינוך, וגם ועדת החוקה, מטפלות בכל חוק שמועבר אליהן על-ידי הכנסת, כשם שעושות כל הוועדות. הענין הזה עוד לא היה בוועדת החינוך. היתה ועדה מיוחדת שדנה בעניני המסיון. לדעתי, יש להעביר את השאלה לוועדת-החינוך.

היור ד. בר-רב-האי:

ועדת-החוקה, אינה מוסד לפירוש חוקים. ועדת-החינוך עוסקת בכל עניני החינוך, והיא יכולה להגיע לכלל מסקנה כי חוק החינוך אינו מספיק ואינו חל על כתי-הספר של המסיון, ועל-כן היא רשאית להציע תיקון, ביזמתה-היא או ביזמת חלק מחבריה. אם כי אני טוען שכית-המשפט הוא היחיד שיכול לפסוק הלכה בשאלת חוקיות הרישום - הרי כרגע, הכתובת היחידה היא ועדת-החינוך.

ה צ ב ה

ברוב של 10 קולות נגד 2 קולות,
נתקבלה ההצעה להעביר לוועדת החינוך.

א. רזיאל-נאור:

בישיבה הקודמת ניסיתי להסביר מדוע אסור להעביר את הענין לוועדת-החינוך, כי התוצאה היחידה מכל זה תהיה, שמשרד החינוך, נגד רצונו, ולא לשוכתו, יכיר בכתי הספר של המסיון.
משום-כך לא הצבעתי אף בעד ועדת-החינוך או בעד ההצעה השניה.

ה ו ח ל ט

להעביר את בעיית חוקיות הרישום לכתי-הספר של המסיון לוועדת החינוך והתרבות.

ג. בקשת חבר-הכנסת רובין להעמיד בסדר-היום של הוועדה דיון בתשובתו של שר האוצר לשאלתה שלו:

היו"ר ד. בר-רב-האי:

קיבלתי את המכתב הבא מאת חבר-הכנסת רובין:

"1. הנני מבקש להעמיד כסעיף דהוף לסדר היום של ועדה-הכנסת את הסעיף: 'אופן מתן תשובתו של שר האוצר לשאלתה של חבר-הכנסת ח. רובין (מס.1403)'.
אבקש מכב' להזמין להיות נוכח בעת הדיון כסעיף זה.

2. לידיעת כב' ולהכנת הדיון בוועדת הכנסת אני מצרף בזה את העתקי שאילתתי הנ'ל ותשובת השר עליה. קריאת שני המסמכים הנ'ל מלמדת, כי כב' השר לא טרח כלל לענות אף לא על אחת מהשאלות הכלולות בשאילתתי ועבר בזאת על ההוראות שבתקנון הכנסת".

חבר-הכנסת רובין יסביר את הענין.

ח. רובין:

בטרם אנמק את הצעתי, אקרא בפניכם את השאילתה והתשובה:

השאילתה: "1. האם קיימת שיוטא של ההסכם עם "מבטחים" או עם בנק הפועלים או עם שניהם על השקעת כספי "מבטחים" באוצר המדינה בצורה זו או אחרת? 2. מה הם עיקרי הטענות הנ'ל? 3. האם מוכן כב' להביא את הצעת ההסכם בעד מועד לידיעת וועדת הכספים?"

התשובה: "לשאילתך מס.1403 מיום 11.6.1954 הנני להשיב: אם ועדת-הכספים תבקש העתקים מההסכם עם "מבטחים", יומצאו לה הנ'ל, לאחר שההסכם יחתם".

כפי שאתם רואים, השר לא השיב על אף אחת משאלותי, ונתן תשובה היפוטתית "אם ועדת-הכספים תבקש...". אם הוא סרב להשיב - הוא יכול היה לומר בגלוי שהוא מסרב להשיב (והוא רשאי לעשות זאת) ולנמק את עמדתו בסעיף מסוים של התקנון. הוא יכול היה להשיב תשובות קצרות "כן" או "לא". הוא לא עשה זאת. זאת היא דוגמא קלסית של תשובה, שאינה שומרת אפילו על הצורה המקובלת של נימוס.

מבחינה עניינית אני מבקש מאת ועדה-הכנסת לקבוע 3 דברים: 1. תשובת השר לא היתה בסדר; 2. התשובה היתה צריכה להיות מוחזרת לשר; 3. לדרוש מאת השר להשיב על השאילתה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אין אנו דנים עדיין לעצם הענין, אלא בשאלה אם לכלול אותו בסדר-היום. דומני שברור בהחלט שוועדה-הכנסת אינה מוסד לערעור על השרים. דבר זה יכול להעשות בהצבעות אמון לממשלה.

אשר לשאילתות ותשובות - הרי זה משחק פרלמנטרי בין החבר השואל לבין השר, שניתנת לו אפשרות של הפגנת אלגנטיות יתירה או פחותה במתן התשובה. שאלתו של חבר-הכנסת רובין מופנית לפעולה אקסקוטיבית של הממשלה, והיא רשאית לחתום הסכמים. הכנסת יכולה להביע לממשלה אי-אמון, אם היא חושבת שלא נהגה נכון בחתימה של ההסכם מסוים.

לדעתי, אין כל מקום שוועדה-הכנסת תדון בערעור של תשובה של שר לשאלתה זו או אחרת.

ב. אידלסון:

אין זה משחק. זוהי צורה פרלמנטרית של הצגת שאלות ומתן תשובות.

השאלה העומדת בפנינו כרגע היא, ועדת הכנסת, בתוקף סמכויותיה, רשאית להתערב בתוכן של תשובת השר. התשובה היא שלילית כמובן. אם תשובתו של השר אינה מספקת את השואל, הוא רשאי לשאול שאלה נוספת - וחבר-הכנסת רובין עושה זאת בהתמדה. אך אנו איננו יכולים להכנס לשאלה של אופן מתן התשובה. על-כן, אני מציעה לא להעלות את הענין לסדר-יומה של הוועדה.

בקשת ה'כ רובין להעמיד
בס'ה דיון בתשובתו של
שר האוצר לשאלתה שלו

ע. מימון:

כאשר השר משיב תשובה קצרה ומחוכמת כגון
"כן" או "לא", פירושו של דבר שאין הוא

רוצה לומר יותר, ודי לנוכימא ...

א. רזאל-נאור:

אני חולקת על דבריו של היושב-ראש.
השאלתה אינה משחק, ואף התשובה אינה משחק.
אם השרים רוצים לשחק - זה עסקם; אך גם במשחק יש כללים שלפיהם משחקים.

חברת-הכנסת אידלסון טוענת שתוכן התשובה

אינו ענינה של ועדת-הכנסת. לא כן הדבר. תוכן התשובה, בדיוק כמו
תוכן השאלה, הוא ענין לדועדת-הכנסת, כי לשם-כך נבחרה ועדת-משנה של
ועדת-הכנסת, לדיון בתקנון, והיא שקבעה את הפרק של "שאלות ותשובות"
בתקנון. על-כן, אין זה רק מסמכותה, אלא זוהי תוכנה של הוועדה לדון
בכל מקרה, שהענינים חורגים מגבולות התקנון. התקנון חל על 120 חברי
כנסת, כולל השרים. מה שמותר לו להכיר-כנסת - מותר לשר; מה שאסור
להכיר-הכנסת - אסור שבעתים לשר.

כאשר השר משיב בקצרה "כן" או "לא" הרי

זה פוגע מאד בשואל, כי אפשר לתת תשובה יותר מלאה וקצת-יותר אלגנטית -
אך על אלגנציה אינני מדברת, כי זו סגולה שטבועה בנפש. אך יש לשמור
על הסדר, ומבחינת הסדר שר האוצר היה חייב להשיב תשובות שתספקנה את
השואל, ולא לתת תשובה הי פוטטית, שהיא אסורה על-פי התקנון.

יש עוץ שרים שאינם עונים כראוי, או

שמחזיקים שאלתה במשך 6 חודשים. לפני שבוע השיב שר החינוך על שאלתה,
שהוגשה לו 6 חודשים קודם לכן, בקשר לאלמנתו של פיישמן. השר אמר שהשאלה
אכזרית - ואם כך הוא הדבר, האם אין העתקים נוספים הימנה? תשובתו היתה
בלתי-מספקת, אך לא רציתי להציג שאלה נוספת, כי היא היתה פוגעת עוד
יותר באדם הסובל.

זכותו של חבר-הכנסת לשאול, ולקבל תשובה

ענינית לשאלתו.

אני מציע להפנות את תשומת לבם של חברי

הממשלה לפרק השאלות בתקנון ולבקש מהם לנהוג לפי הכללים הנקובים שם.

איננו יכולים לפנות לחברי הממשלה. עלינו

ע. איכילוב:

לפנות ליו"ר הכנסת בענין זה. אני גם כן

חושב שהגדרתו של היו"ר אינה ממצה את הבעיה, כפי שאנו נחקלים בה
בעבודתנו. איננו דנים לרגע בשאלה של הכשרון לשאול או להשיב. אנו
דנים לרגע אם השר יכול שלא להשיב. לדעתי, הוא רשאי לסרב להשיב רק
במקרים שהדבר עלול לפגוע בבטחון המדינה או בסודות שלה. בכל יתר
המקרים השר חייב להשיב, אם בקצרה ואם באריכות. נראה לי שטענתו של
חבר-הכנסת רובין צודקת. השר צריך היה להשיב לשאלות, אם בשלילה ואם
בחיוב.

אני מציע לא להתעלם מן הבעיה ולהטיל על

יו"ר הוועדה לכוא בדברים עם יו"ר הכנסת ולהביא בפניו את הבעיה שהועלתה
כאן והדעות שהושמעו, כדי שהוא יטפל בה בצורה המתאימה.

אילו קיבלנו את דעתו של היושב-ראש שזהו

מ. ארם:

משחק - הרי היינו צריכים לחוקק כללים

להנהלת המשחק. אך אני טוען שאין זה משחק. אין כאן ענין של קובלנה

על שר, אם מפנים את תשומת לבו שעליו להשיב לשאלות בהתאם לפרק מסוים

שבתקנון. עלינו לקבל החלטה, שוועדת-הכנסת שמעה את תלונתו של חבר

הכנסת רובין, והיא מפנה את תשומת-לבם של השרים שהתשובות לשאלות צריכות

להנתן בהתאם לתקנון.

א. ברמן:

המקרה של חבר-הכנסת רובין אינו מקרה בודד. כמובן שוועדת-הכנסת אינה יכולה להתערב בתוכנו של התשובות, אבל היא יכולה להתערב בקשר לצורה. בתשובות השרים יש מעין גסות - ולא רק בתשובתו של שר האוצר, לדעתי, יש להגיב על כמה וכמה דברים.

ד. צברי:

נכון שהשאלתה היא נשק פרלמנטרי, אבל דומני שיותר משהיא באה להועיל, היא באה להוקיע בפני הציבור, שהנה השואל דואג יותר לענינים מאשר השר הנשאל. אני יודעת מקרים רבים שחברי-כנסת שיפלו בהם, ללא שאלות, אלא כשקט ובצנעה והם הועילו הרבה יותר לענין מאשר אילו הגישו שאלתה. למשל, השאלתה בענין אלמנתו של פרישמן, שהוזכרה כאן. דומני שהיא יכולה רק להזיק ולהוסיף סבל לאדם הסובל.

אין השאלות משחק - אך יחד עם זאת דומני שאין מקום לתלונתו של חבר-הכנסת רובין אשר מרבה לשאול, ודומני שאין כמוהו שמקבל תשובות לשאלות שלו. במקרה הנדון, אין כל קיפוח. הענין נמצא בביצוע, וכשם שכאשר ענין מסוים נמצא בתהליך משפטי אין להשיב לשאלות, כן גם במקרה זה.

י. אורי:

לא הייתי רוצה שאגב דיון זה נדבר ונדון על שאלות ותשובות עליהן. זה נושא מכובד, שאין לדון בו דרך-אגב. מדברים כאן על תשובות, והנה לפעמים שואלים שאלות, בשעה שהשואל יודע שהמשיב נמצא בכבלים - באמצע מו"מ או דבר דומה - ואין הוא יכול להשיב. לטעמי נתן שר האוצר הפעם תשובה יפה. אני גאה על שר שיכול להתחמק בצורה כזאת מתשובה, בשעה שעליו לעשות כך.

לדעתי, זהו ענינו של יו"ר הכנסת, אשר הביא בפנינו כבר כמה פעמים הערות על השאלות. אני תומך בדעתו של חבר-הכנסת איכילוב, שהדברים יועברו על-ידי יו"ר הוועדה ליו"ר הכנסת. אני רק מוסיף ואומר, שיש למסור לו, שזאת לא היתה הדעה הכללית, ונשמעו דעות לכאן ולכאן.

מ. נורוק:

מבחינה עקרונית, ולאו דוקא בקשר לאותו ענין שאנו דנים בו עתה - חובתנו להגן על זכותו של חבר-הכנסת, אם הם הושבים שהם מקופחים. שאלות הן זכותו המיוחדת של חבר-הכנסת, ועלינו לשמור על זכות זו. יש צורך בגוף מסוים שאליו אפשר יהיה לפנות בתלונות. ואני שואל: למי לפנות? ייתכן שיש צורך לתקן את הפרק הזה בתקנון, אך לא נוכל לצבור על-כך לסדר-היום.

ח. רובין:

אין כל קשר בין הנושא שהעלתי כאן, לבין השאלה אם אני מציג שאלות ומקבל תשובות. זכותי המלאה לשאול, ואם משיבים לי, לא עושים לי חסד. אפילו אם אני מקבל מאה תשובות שהן בסדר, זכותי להתלונן על התשובה המאה-ואחת שאינה בסדר.

טענתי אינה תלונה על פעולה אקסקוטיבית של הממשלה, אלא תלונה על אחד מן האנשים שלא קיים את התקנון לגבי אופן התשובה. לפי התקנון - השר חייב להשיב, והוא לא השיב. השר יכול להשיב שאינו רוצה להשיב ולנמק את הדבר, כי תשובה עלולה להזיק לעניני המדינה, כפי שקובע סעיף 81 בתקנון. הוא לא עשה דבר זה.

הצעותיהם של חברי-הכנסת איכילוב ואורי אינן מספקות אותי. אני מבקש מאת ועדת-הכנסת להגן על זכותי לקבל תשובה לשאלתה.

מ. רוזטי:

אינני מדבר כרגע בשם נשיאות הכנסת,
אלא לשם מתן אינפורמציה בלבד.

אין ספק שהדוגמא הקלאסית לארץ שאילתות
זו אנגליה. אינני יודע עוד פרלמנט בעולם, שבו מוצגות שאילתות
וניחנות תשובות בדרך זו. אין ספק שביודעין ולא יודעין קיבלנו מהם
את הדוגמא של נוהל השאילתות והתשובות.

כל המעיין ב"האנסארד" יווכח מה גדול
מספר השאילתות שם, שהן מחולקות לשלושה סוגים: סוג אחד, המובא
כתוצאה מהסדר מסוים בין השר הנשאל לבין השואל; ז.א. השר אומר
לנשאל מראש, אם תציע לי שאילתה, תנתן לי הזדמנות לפרסם את הדברים
ברבים. על שאילתות מסוג זה אין מה להעיר. סוג שני, שהשואל שואל
על-מנת לקבל תשובה עניינית. והסוג השלישי, המשמש מכשיר פוליטי,
והשואל, במקרים כאלה, יהיה מאוכזב אם הוא יקבל תשובה מספקת מן השר.
לא פעם, תוכלו לראות זאת ב"האנסארד", נותן השר תשובה הרבה יותר
מתחמקת מזו שניתנה לחבר-הכנסת רובין. לאחר זאת אומר חבר הפרלמנט
שמכיון שהתשובה אינה מספקת אותו, הוא מתכוון להעלות את הענין כהצעה
לסדר-היום. ז.א. זה מכשיר פרלמנטרי פוליטי. יש גם שאלות, שהציר
שואל אם השר מבין להשיב ולומר/מה היא כוונת הממשלה בענין מסוים - ועל
כך משיב השר "לא". מדיניותו של השואל, במקרה כזה - לפעמים הוא
נמנה על האופוזיציה ולפעמים על מפלגות הממשלה - היא לפרסם את
תשובתו של השר/כרבים.

אני מסכים לזה שתפקידם של יו"ר הכנסת

והסגנים לשמור על-כך שהתשובה תנתן בזמן. אך אם השר אינו משיב
בזמן שנקבע - אין כל סנקציה אחרת, אלא להפנות את השומת-לבו לשאילתה
שטרם ניתנה תשובה עליה. עונש אין על-כך. תפקידו של היו"ר גם
לשמור על צורת השאילתה, וגם התשובה, שלא יהיה בהן ביטוי מעליב.
אך אני שולל את הגישה, שיו"ר הכנסת יכול לומר לשר שעליו לתת תשובה
יותר טובה.

היו"ר ד. בר-כב-האי:

כאשר אמרתי שענין השאילתות והתשובות
הוא משחק פרלמנטרי - לא התכוונתי לגנאי.

מר רוזטי אמר/לכם כבר כיצד משיבים השרים באנגליה - ואת זאת אפשר
לראות ב"האנסארד".

אני שולל את האפשרות שוועדת-הכנסת תהפך

מקום לתלונות על השרים. אם חבר-הכנסת אינו מרצה מן השר - הוא
יכול להביע לו אי-אמון. אין כל מקום, על-פני, להעמיד את תלונתו
של חבר-הכנסת רובין על סדר-היום של הוועדה.

א. רזיאל-נאור:

יש לי ענין לאו דוקא בשאילתה של חבר
הכנסת רובין, אלא בהסדר השאילתות

והתשובות. אני מציעה שוועדת-הכנסת תפנה ליו"ר הכנסת בבקשה
להפנות את תשומת-לבם של חברי-הממשלה לפרק שאילתות בתקנון הכנסת
ולבקש מאת חברי-הממשלה לנהוג במתן התשובה לשאלות בהתאם לסעיף התקנון.

היו"ר ד. בר-כב-האי:

תחילה עלינו לקבוע אם אנו כוללים את
ההצעה בסדר-היום.

ה צ ב ע ה

ברוב של 6 קולות נגד 5
קולות הוחלט לכלול את ההצעה
בסדר-היום של הוועדה.

ח. רובין:

הצעתי היא, להפנות את תשומת-לבו של שר האוצר
באמצעות יו"ר הכנסת, שהתשובה לשאלתה מס. 1003

לא היתה בהתאם לתקנון.

י. אורי:

הצעתי: לאור הדיון שהתנהל כאן, אנו מבקשים
מאת יו"ר ועדת-הכנסת לשוחח עם יו"ר הכנסת
בנוגע לשאלות והתשובות עליהן, כדי שתבוצענה בהתאם לתקנון.

ע. איכילוב:

אני מציע לקבל את הצעתו של חבר-הכנסת אורי,
פה-אחד, בלי הצבעה, כדי שתצא מכאן פניה אחידה.

א. רזיאל-נאור:

אינני מסכימה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

יש לבדוק כאן למעשה שתי הצעות: האחת של חברי
הכנסת אורי-איכילוב והשניה של חבר-הכנסת ארם
(הצעתו של חבר-הכנסת רובין).

ה צ ב ע ה

ברוב של 6 קולות נגד 4 קולות נדחתה
הצעת חבר-הכנסת ארם.

א. רזיאל-נאור:

אני מבקשת להצביע את הצעתי שיש להפנות את
תשומת-לבו של השרים לפרק השאלות במקצת.

ה צ ב ע ה

ברוב של 7 קולות נגד 4 קולות
נתקבלה הצעת חברי-הכנסת אורי-
איכילוב, ונדחתה הצעת חברת
הכנסת א. רזיאל-נאור.

ה ר ח ל ט

הוועדה מטילה על יו"ר הוועדה לשוחח
עם יו"ר הכנסת בקשר לבעיות השאלות
והתשובות עליהן, ולבקשו לדאוג לזה
שהתשובות תנתנה בהתאם לתקנון.

ד. ביטול ישיבת מליאת הכנסת ביום ג' י"ג בתמוז תשי"ד - 1954:

מ. רוזטי:

נתבקשתי על-ידי יו"ר הכנסת לציין במיפוק, כי הנסיון
לבטל ישיבות מליאת הכנסת ובמקומן לקיים ישיבות של
הוועדות הצליח, והוועדות עובדות במלוא יכולתן. כדוגמא, השבוע נתקיימו
30 ישיבות של ועדות. אני מתכוונת למסור את הדבר הזה לעתונות.

כפי שידוע לכם, היתה כוונה שהדיון על עניינות חוץ
יימשך אתמול ותמוז ויסתיימו היום. אך הוא נסתיים כבר אתמול, ואנו הודענו
לסגן שר הדתות שהדיון בחוק הדיינים יתקיים רק בשבוע הבא, על-כן אין
הוא מוכן להביא את החוק כבר היום. על-כן מודיע יו"ר הכנסת שגם היום
לא תתקיים ישיבה של מליאת הכנסת, ובמקום זה תשכנה הוועדות.

ה. ערעורה של טיעות מק"י על פיסול שאילתה אחת:

מ. וילנר: אנו הגשנו שאילתה מה דעתו של השר לעשות בקשר

לעד מסוים שהופיע במשפט קסטנר, יו"ר הכנסת

פסל את השאילתה בטענה שכאן יש ענין של סוביודיזה. מכיון שלא העד

הוא שעומד לדין, אלא שנאשם - אין מקום לפסול את השאילתה שלנו.

הכוונה לעד אננדש ג' יורג' המכונה בונדי גרוס.

א. רזיאל-באור: זה מקרה מובהק של סוביודיזה.

היו"ר ד. בר-רב-האי: השופט בפסק-דינו יעריך את העד הזה, ואז ינכח

היועץ המשפטי להחליט אם להעמידו לדין או לא.

אני מציע לך לקבל את הדברים ולא להצביע.

ט ז כ נ ם

חבר-הכנסת וילנר הסכים לקבל את
הדעה שהושמעה בוועדה, כי לא מקום
לשאילתה של חבר-הכנסת מיקוניס, כל
זמן שהענין נמצא בתהליך משפטי.

הישיבה ננעלה בשעה 10.40